

Wij Worden Wakker

Colloïdaal Goud en Zilver, Oude Remedies, terug in een nieuwe vorm.

Het ontstaan van resistentie tegen antibiotica is uitgeroepen tot de grootste bedreiging van de wereldwijde gezondheid. Antibiotica zijn een hele belangrijke hoeksteen van onze gezondheidszorg. Door het frequente voorschrijven van antibiotica aan patiënten uit gemakzucht (geef een kuurtje en je ziet de patiënt voorlopig niet terug) en door het gebruik in de landbouw, is de werkzaamheid ervan minder en minder geworden.

Gaan we met z'n allen nu terug naar bizarre primitieve tijden of zijn er nieuwe mogelijkheden? Colloïdaal zilver kan hoop geven. Het is een natuurlijk antibioticum en sterker dan gedacht. Het werkt heel erg goed tegen tal van klachten.

Nog nooit zijn er zoveel recepten antidepressiva voorgeschreven als vandaag de dag. Depressiviteit lijkt epidemische vormen aan te nemen. In Londen komt al Prozac uit de kraan. In de VS worden behalve antibiotica en steroïden in het oppervlakte water en drinkwater, eveneens al restanten van antidepressiva in dit water gevonden. Op deze manier zitten zelfs de nog overgebleven gelukkige mensen aan dit chemische gif vol met kwalijke bijwerkingen. Het grootste gedeelte van deze medicijnresten komt via de urine van mens en dier in het oppervlaktewater terecht en dit water wordt door waterleidingbedrijven gebruikt om drinkwater van te maken. Tien tot dertig procent van de medicijnresten blijven in het water zitten. Colloïdaal goud kan hier van nut zijn. Het is een natuurlijk opbeurend middel zonder akelige bijwerkingen en net als zilver (en selenium, zink etc) behoort het tot de sporenelementen die de mens nodig heeft en helaas door de moderne teelt van gewassen al te weinig in zijn of haar lichaam krijgt. Goud en zilver hebben we als mens dus eigenlijk nodig in ons voedsel, dit kan niet gezegd worden van de chemische antibiotica die onze darmflora flink verstoren en van de chemische antidepressiva die we via drinkwater binnenkrijgen en onze gezondheid afbreken.

Oude remedies:

"Daarop nam Mozes het gouden kalf dat zij gemaakt hadden, verbrandde het met vuur het vermaalde het, totdat het fijn gestoten was, vervolgens strooide hij het op het water en gaf dit aan de Israëlieten te drinken"(Exodus 32:20).

Dit is een recept voor colloïdaal goud uit de Bijbel. Mozes liet het volk colloïdaal goud drinken tegen hun ongeduld en ontevredenheid.

Eeuwen geleden gebruiken de Chinezen al gouden munten die ze lieten meekoken in de rijst en groenten om zo sporen van goud binnen te krijgen. Ook de Romeinen gebruiken het. In de Middeleeuwen stond het bekend als levenselixir.

Een paar eeuwen geleden had praktisch iedere cowboy in het Wilde Westen van Amerika een zilveren dollar bij zich om zijn water en melk te zuiveren. Het werd eveneens gebruikt om de gewonden tijdens de Eerste Wereldoorlog te helpen.

De beroemde Paracelsus was een fervent voorstander van verschillende metalen die hij in zijn medicijnen gebruikte om ziekten te genezen.

Zijn het wondermiddelen?

Nee, wondermiddelen bestaan niet. Het zijn goede middelen. Het zijn eeuwenoude remedies die sinds 1938 niet meer de status van geneesmiddel mogen dragen. Deze middelen worden dan ook verkocht als voedingssupplementen. Er mag dus gezegd worden dat zilver antibacteriële eigenschappen heeft, maar niet dat het een bronchitis geneest. Het gevolg is dat distributeurs manieren vinden om deze retoriek te omzeilen. (Goud geneest depressiviteit wordt bijvoorbeeld goud helpt ondersteunend bij het genezingsproces van depressiviteit).

Het is een langdurig proces om een middel de status van geneesmiddel te geven. Het kost miljoenen en miljoenen en aangezien natuurlijke middelen zoals

goud en zilver niet te patenteren zijn, is het voor de farmaceutische industrie niet aantrekkelijk om in deze middelen veel geld (onderzoek) te investeren.

Verschillen tussen bereidingswijze vroeger en nu.

Een van de redenen waardoor colloïdaal goud en zilver in onbruik is geraakt is het feit dat het vroeger veel duurder was om te bereiden. Het werd namelijk vermalen. Het was praktisch onbetaalbaar. Een andere reden is dat het niet zo veilig was als heden. Veel mensen zijn geheel ten onrechte nog steeds bang voor metaalvergiftiging wat vandaag niet meer voorkomt indien het goud en zilver op de juiste manier wordt geprepareerd. Wanneer de metaaldeeltjes te groot zijn, dan kan het lichaam ze niet goed uitscheiden en krijgen we ongewenste opeenhoping van deze metalen in ons lichaam. Door het metaal te vermalen, blijven de deeltjes veel te groot, wel een tiende mm. De deeltjes gaan neerslaan door de zwaartekracht en het product is van inferieure kwaliteit. Om dit te voorkomen voegen sommige producenten een "stabilisator" toe (meestal een eiwit) om de oplossing langer in suspensie te houden. Deze stabilisatoren blokkeren vaak de gunstige werking van de deeltjes. Wanneer zilverdeeltjes te groot zijn door een verkeerde bereidingswijze kan de huid een grijsblauwe verkleuring vertonen "Agyria" genoemd. Ook al is deze verkleuring niet gevaarlijk, het is permanent, dus onomkeerbaar en daardoor zeer ongewenst. Het is daarom essentieel om kwalitatief zuivere producten te gebruiken.

Wat is dan een veilige methode om colloïdaal goud en zilver te maken?

Tegenwoordig wordt het zilver en goud gemaakt door een elektrische methode.

Michael Faraday, een Engelse medicus en scheikundige maakte in 1857 voor het eerst colloïdaal goud. Zuiver colloïdaal goud is een vloeibare suspensie bestaande uit microscopisch elektrisch geladen gouddeeltjes in gedestilleerd water zonder enige andere toevoegingen. De ideale grootte van een colloïde bedraagt 0.001 tot 0.005 micron (een micron is een miljoenste van een meter in diameter gemeten). Colloïdaal zilver is hetzelfde maar dan zijn de deeltjes van zilver uiteraard.

In het colloïdale goud zit altijd wat zilver om bacteriële belastingen uit te sluiten.

Colloïdaal goud en zilver wordt meestal verkocht met als indicatie hun ppm (parts per million) waarde. Dat wil zeggen dat het aantal deeltjes goud of zilver vergeleken wordt met het aantal deeltjes water in de oplossing. Zilverwater van 10 ppm houdt in dat er tien deeltjes zilver per miljoen deeltjes water in de oplossing zitten. Dit is eigenlijk verwarrend omdat het een manier is om de totale hoeveelheid goud of zilver aan te geven. Beter zou het zijn om de grootte van de deeltjes te benadrukken. (Prof. Dr. Ronald J. Gibbs).

Om een demonstratie te krijgen van de elektrische methode ben ik afgereisd naar Sjoerd Bruijn (43 jaar). Sjoerd woont in Schermerhorn (Noord Holland). Sjoerd is eigenlijk al sinds hij een kind was geïnteresseerd in technische zaken en het ontwerpen van apparaten. Toen hij in contact kwam met een vriend die werkzaam is in het circuit van de alternatieve geneeswijzen kon Sjoerd zijn kennis en creativiteit mooi gebruiken voor het ontwerpen van alternatieve medische apparatuur.

Sjoerd heeft een Super Wave Oscillator en een C-Generator ontworpen. "De Super Wave Oscillator is gemaakt naar een ontwerp van Lakhovsky en Tesla. (Lakhovsky en Tesla construeerden hoogfrequente spoelsystemen en vonden samen de techniek die leidde tot de Super Wave Oscillator uit). We gebruiken dit apparaat alleen nog om het goudwater te informeren (en natuurlijk voor healing). Het colloïdaal goud en zilver maken we tegenwoordig met de C-Generator. Dit is een regelbare hoogspanningstrafo (de hoogspanningstrafo voor de C-generator is een zogenaamde strooiveld trafo. Hij bestaat uit twee spoelen strak gewikkeld draad om een weekijzeren kern. De ene spoel heeft dik draad met weinig wikkelingen (de primair) en de andere juist dun draad met veel wikkelingen (de secundair). Volgens het inductie principe is 1 volt in de wikkeling van de primair 1 volt in de wikkeling van de secundair. Dus als er bijvoorbeeld tien wikkelingen op de primair zitten en je zet daar 10 volt op heb je 1 volt per wikkeling. Als de secundair dan 100 wikkelingen heeft heb je volgens dit principe 100 volt.) In combinatie met het resonantie blokje is het veel gemakkelijker om goud- en zilverwater te maken. De C-Generator genereert een hoge spanning waardoor het mogelijk is een klein plasma boogje tussen de twee elektroden (goud of zilver) te trekken. De hoge temperatuur van dit plasma verdampt het metaal. Onder water condenseert deze damp tot nano deeltjes. Het lijkt wat dat betreft op een methode met lasers die in de wetenschap gebruikt wordt (laserablatie)".

Het is inderdaad prachtig om te zien. Door een elektrische stroom door twee staven puur goud (of zilver) in gedestilleerd water te leiden worden uiterst kleine

goud (of zilver) deeltjes door het water opgenomen. De elektrische lading van de deeltjes houdt ze zwevend in het water (Braunsche effect). Het plasma boogje is een mooi blauwig sprankelend vlammetje en langzamerhand zien we het goudwater van kleurloos naar lieflijk roze verkleuren. Dit proces duurt uren en uren. Het goud maken is veel moeilijker en preciezer werk dan het zilverwater produceren. Het heeft zelfs iets alchemistisch. Sjoerd licht toe: Het was vooral moeilijk om het hele systeem uit te vogelen. Op zich is de C-Generator geen ingewikkeld apparaat. Voordat ik echter roze colloïdaal goud en lichtgeel colloïdaal zilver kon maken ben ik toch wel twee jaar bezig geweest. Eerst met de Multi Wave Oscillator, die vooral plasma boogjes naar mijn vingers trok en vervolgens met de prototypes van de C-Generator. Het probleem was dat het goudwater steeds niet de juiste kleur kreeg. Het resonantie blokje, een bepaalde watertemperatuur en het juiste water waren uiteindelijk de oplossing.

Het is heel belangrijk om te weten dat colloïdaal zilver en goud alleen zuiver kunnen zijn als ze gemaakt worden met gedistilleerd water en wel uit glazen flessen. Gedistilleerd water uit plastic flessen is goedkoper maar het plastic zorgt voor een chemische reactie met de colloïden die niet wenselijk is. Nog belangrijker is om nooit goudwater en zilverwater te kopen dat in plastic flessen zit. Sommige producenten doen dit om de kosten te drukken en bovendien gaat het minder snel kapot, maar het gaat heel erg ten koste van de kwaliteit van het product.

De producten die Sjoerd maakt worden altijd in glazen flesjes gedaan. Het glas mag gerust doorzichtig zijn volgens hem. Hij laat me een klein doorzichtig flesje gevuld met goudwater zien. Het is puur gedistilleerd water waar niets in zit dan hele kleine deeltjes goud en het heeft een mooie lichtroze kleur. Volgens Sjoerd wordt er wel kleurloos goudwater verkocht waar heel erg weinig goud in zit. Om de juiste kleur te krijgen is geduld en vakmanschap vereist en de juiste ingrediënten. Zowel de goud als de zilverelektroden dienen van 99,99 procent zuiver goud en zilver te zijn.

Hij vertelt dat hij ooit uit balorigheid een beetje colloïdaal goud in zijn glas wijn deed. "Wijn met goud, leuk voor in een restaurant!". Groot van zijn verbazing toen de wijn een klasse beter smaakte. Veel mensen hebben dit na hem geprobeerd met steeds hetzelfde resultaat.

Wat doen colloïdaal goud en zilver voor ons lichaam?

Sjoerd zijn klanten zijn vaak tevreden en blijven bestellen. Het colloïdaal zilver en goud wordt gebruikt bij allerlei klachten, maar soms ook preventief of als levenselixir.

Colloïdaal zilver is een natuurlijk antibioticum dat helpt tegen virussen, bacteriën, schimmels en parasieten.

In zijn boek *Micro Silver Bullet* schrijft dr Farber het volgende:

"Onderzoek heeft uitgewezen dat colloïdaal zilver met succes is ingezet bij meer dan 650 ziektes, o.a. bij :acne, rosacea, allerlei allergieën, voetschimmel, tuberculose, blaasontstekingen, parasieten in het bloed, bloedvergiftiging, steenpuisten, builenpest, brandwonden, Candida Albicans schimmelinfectie, gangreen, cholera, bindvliesontsteking, lepra, leukemie, wolfszweer, lymfeklierontsteking, cystitis, suikerziekte veroorzaakt door infectie, hoornvliesontsteking, ziekte van Lyme, Malaria, hersenvliesontsteking, Multiple Sclerose, zenuwzwakte, parasitaire infectie (in de mond en via schimmels). Longontsteking, borstvliesontsteking, prostaatklachten, pruritus ani, psoriasis, etterende oogsteking, neusslijmvliesontsteking, reuma, dauwworm, rode hond, ontstoken ogen, oren, mond en keel, seborrhea, gordelroos, stafylokokken infectie, syfilis, schildklierklachten, amandelontsteking, vergiftiging, trachoma, loopgraafvoet, huidontstekingen, alle soorten virussen, wratten, kinkhoest, schimmelinfecties, virale maagzweren, Aids".

Paul Farber is een wetenschappelijk onderzoeker. Hij ging colloïdaal zilver gebruiken toen de ziekte van Lyme hem bijna fataal werd. Van reguliere antibiotica heeft hij een Candida schimmel infectie opgelopen. Vervolgens heeft hij zich zowel genezen van de ziekte van Lyme als van de Candida schimmel infectie door het gebruik van het zilverwater.

De werking van colloïdaal zilver berust op het onwerkzaam maken van een enzym dat betrokken is bij het zuurstof ademhalingsproces van schimmels, bacteriën en virussen.

Bij bijvoorbeeld keelontsteking of tandvleesontstekingen kan het zilverwater worden gebruikt om te gorgelen of te spoelen. Het kan ook direct op schaafwonden, snij wonden en open wonden worden gedruppeld of opgebracht worden als kompres.

Resistentie antibiotica

Internationaal bestaat er grote zorg over de toename van resistentie tegen antibiotica bij diverse klinisch belangrijke bacteriën (o.a. Staphylococcus aureus,

pneumokokken en enterokokken).

Dit zijn zeer verontrustende gegevens. De resistentie is vooral ontstaan doordat artsen te snel en te gemakkelijk antibiotica voorschreven. Het was immers zo simpel. Een kuurtje en de patiënt was genezen. Het vergde weinig zorg en nazorg.

Antibiotica zijn eigenlijk een hele belangrijke hoeksteen van onze gezondheidszorg. Op de intensive care krijgt zo'n negentig procent van de patiënten antibiotica.

Ook zijn bijvoorbeeld transplantaties van organen onmogelijk zonder antibiotica.

Het ontstaan van resistentie tegen antibiotica is dan ook uitgeroepen als de grootste bedreiging van de wereldwijde gezondheid.

Nu we reeds steeds meer in deze situatie terechtkomen, wordt als enige oplossing gezien om terughoudend te zijn met het gebruik van antibiotica. Het is beter om het niet voor te schrijven indien de kwaal uit zichzelf verdwijnt (voorbeeld: griep).

Al helemaal absurd is het oneigenlijk gebruik ervan. Dat betekent dat het zelfs wordt voorgeschreven terwijl het geen effect heeft. (Voorbeeld: bij een verkoudheid dat door een virus wordt veroorzaakt helpt antibiotica niet).

Behalve artsen gebruiken ook boeren op grote schaal antibiotica. Veefokkers gaven eind jaren zeventig het antibioticum avoparcine aan hun kippen, kalveren en varkens. Dit werd door het voer gemengd en de dieren groeiden daardoor sneller. Avoparcine lijkt erg op vancomycine, een belangrijk antibioticum tegen ernstige infecties. Tegenwoordig is door Europese regelgeving het gebruik van antibiotica voor dergelijke doeleinden aan banden gelegd. De vancomycine-resistentie heeft zich echter al mondiaal verspreid.

Colloïdaal zilver lijkt, nu bacteriën steeds meer resistentie tegen antibiotica ontwikkelen, belangrijker dan ooit. Temeer daar bacteriën minder resistentie tegen colloïdaal zilver ontwikkelen. (Vaak lezen we dat bacteriën geen resistentie tegen zilverwater ontwikkelen. Dit is echter achterhaald. Warren Jefferson noemt in zijn boek Colloidal Silver Today enkele gedocumenteerde gevallen van zilver resistentie. Dit zijn gelukkig nog steeds uitzonderingen).

Ook zou het zilverwater ervoor kunnen zorgen dat mensen minder snel antibiotica gaan gebruiken bij aandoeningen zoals griep etc die ook uit zichzelf weer overgaan. Ze zouden dan toch een goed middel kunnen hebben om zich snel beter te voelen.

Colloïdaal goud als natuurlijk antidepressivum

Tegenwoordig worden er meer antidepressiva voorgeschreven dan ooit.

Deze middelen hebben helaas hele akelige bijwerkingen. Ze kunnen verslavend werken, voor slaperigheid zorgen, voor gewichtstoename, voor een verlies van libido of zelfs voor een totaal afgevlakt gevoelsleven en nog tal van andere bijwerkingen. Een bijwerking van Prozac is bijvoorbeeld suïcidale neigingen. Hoe ironisch.

Ook duurt het vaak een tijdje voordat deze medicijnen werken.

Colloïdaal goud is een natuurlijk antidepressivum. Volgens dr. Farber, die dertig jaar klinisch psycholoog is geweest, zou het gebruik van goud heel goed in de psychiatrie werken. Temeer daar colloïdaal goud geen giftige neveneffecten kent. In zijn boek "the Micro Silver Bullet" zegt dr. Gary Smith over het colloïdaal goud "Zelfmoord is een nationale tragedie geworden vooral onder onze jongeren (USA). Goud heeft een geschiedenis die bewijst dat het werkt in de richting van het omdraaien van het neigen van de mens om zelfmoord te plegen (...) Als we colloïdaal goud zouden kunnen introduceren in de dieetvoorschriften van deze hoge risicogroepen dan denk ik dat we een lange weg zouden kunnen gaan in de afname van de frequentie en mate van zelfdoding in dit land (...). Mensen die geestelijk ziek zijn gaan door verschillende stadia van emotionele degeneratie als volgt: frustratie, ontevredenheid, prikkelbaarheid, pijn, woede, razernij, verdriet, angst, zorg, vrees, onverschilligheid, apathie, waanzin. Goud helpt in alle gevallen het beste".

Behalve dat colloïdaal goud goed tegen psychische problemen helpt, wordt het eveneens als pijnstillertoegevend. Het wordt gebruikt bij artrose, reuma en andere gewrichtsklachten. We kennen allemaal wel de goud injecties die reuma patiënten toegediend krijgen. Verder stuurt goud het mechanisme van de lichaamswarmte en heeft het een positief effect bij rillingen, opvliegers en nachtelijk zweten. Het stimuleert de levenskracht en er zijn momenteel zelfs onderzoeken gaande over de positieve werking van colloïdaal goud op de intelligentie. Naar mijn mening zijn deze onderzoeken te kleinschalig en is het nog te

vroeg om hier bindende uitspraken over te doen. Ook helpt goud om de behoefte aan opiaten of narcotica te verminderen. Mensen met een alcoholverslaving kunnen colloïdaal goud als ondersteuning gebruik bij het afkicken.

Bij tumoren heeft goud een remmende werking en kan soms zelfs tot verkleining van de gezwellen leiden.

Samenwerking

In mijn ogen zou het schitterend zijn indien er meer wetenschappelijk onderzoek zou komen naar de gunstige effecten van colloïdaal goud en zilver op de gezondheid van mensen en dieren. Ooit leek penicilline een wondermiddel en werd het te pas en te onpas voorgeschreven. Het verloor echter steeds meer zijn werking doordat bacteriën resistentie ontwikkelden. Dit laatste is een natuurlijk proces. Het hoort bij de evolutie.

Wetenschappers zijn bezig om resistentiegenen te identificeren en doen hun best om tot een oplossing te komen. Soms is er echter beter om tegelijkertijd verschillende oplossingen te bedenken en deze simultaan in te zetten.

Minder antibiotica, restrictief voorschrijven, oppassen voor oneigenlijk gebruik en alternatieven voor antibiotica in de gaten houden en waarom niet heel positief proberen te zorgen dat mensen en dieren minder ziek worden door goede voeding en voedingssupplementen. Gelukkig zijn er inmiddels al wetenschappers die het nut van gedegen wetenschappelijk onderzoek van colloïdaal goud en zilver wel inzien.

Prof. Dr. Ronald Gibbs heeft in zijn boekje "Silver Colloids. Do they Work? Een aantal feiten nuchter op een rijtje gezet. Hij ziet colloïdaal zilver als een prachtig alternatief nu onze gebruikelijke antibiotica steeds minder werken. Volgens Gibbs is er nog meer onderzoek nodig, juist nu in zijn ogen distributeurs vaak te weinig kennis van zaken hebben en de middelen verkopen als wondermiddeltjes. Daardoor doen ze geen recht aan de enorme kwaliteiten van colloïdaal goud en zilver.

Conclusie

Colloïdaal goud en zilver zijn eeuwenoude medicijnen, die nu niet meer de status van een geneesmiddel mogen dragen. Ze worden door de F.D.A. (Food and Drug Administration in de USA) beschouwd als een geneesmiddel van voor 1938. Dat houdt in dat ze mogen worden gefabriceerd en gedistribueerd, maar dat er geen claims worden gemaakt ten aanzien van hun effectiviteit tegen ziekten. Ergens is dit heel jammer, want colloïdaal goud en zilver bieden prachtige mogelijkheden voor de gezondheid van mens en dier en zelfs plant. Ze zijn behalve geneeskrachtig ook noodzakelijk voor de mensen en andere levende organismen.

Vroeger aanbaden de Israëlieten het gouden kalf. Mozes verfoeide deze afgoderij en gaf het goud terug aan de natuur. Hij gaf het aan het water en zo aan de mens.

Tegenwoordig aanbidden we in mijn ogen nog steeds het gouden kalf in de vorm van geld. Er wordt geïnvesteerd in onderzoek indien het financieel veel kan opbrengen. Natuurlijke middelen zijn daardoor in een vergeethoek geraakt.

Goud en zilver worden gezien als ruilmiddel, als geld en niet meer als natuurlijke elementen van de aarde, sporenelementen die levende wezens nodig hebben. Goud ligt opeengestapeld in kluizen in banken. Laten we het behalve als kostbaar edelmetaal toch ook weer als een noodzakelijk sporenelement in onze voeding en als natuurlijk geneesmiddel beschouwen.

Bronvermelding:

The Micro Silver Bullet.

A Scientifically Documented Answer to

The Three Largest Epidemics in the World

Lyme Disease

Aids Virus

Yeast Infection

(and the Common Cold)

Dr. M. Paul Farber.
1997.

Colloidal Silver Antibiotic Superhero
Johnny Silverseed.
1999.

Colloidal Silver Today
The All-Natural Wide-Spectrum
Germ Killer
Warren Jefferson.
2003.

Silver Colloids
Do they Work?
Ronald J. Gibbs.
1999.

Contact met Sjoerd Bruijn is mogelijk via zijn [website](#)

Highlights

- Wondermiddelen bestaan niet.
- Het is heel belangrijk om te weten dat colloïdaal zilver en goud alleen zuiver kunnen zijn als ze gemaakt worden met gedistilleerd water en wel uit glazen flessen.
- Internationaal bestaat er grote zorg over de toename van resistentie tegen antibiotica bij diverse klinisch belangrijke bacteriën
- Colloïdaal zilver lijkt, nu bacteriën steeds meer resistentie tegen antibiotica ontwikkelen, belangrijker dan ooit.
- Colloïdaal goud is een natuurlijk antidepressivium.

Tegenwoordig aanbidden we in mijn ogen nog steeds het gouden kalf in de vorm van geld. Er wordt geïnvesteerd in onderzoek indien het financieel veel kan opbrengen. Natuurlijke middelen zijn daardoor in een vergeethoek geraakt.

Auteur: © Irma Ellens Maat.

Met dank aan: [Frontier](#), dit artikel is geplaatst in nummer 82 jan 2009.

©2007 www.wijwordenwakker.org